

Ud fra de betragtninger bør det være sådan, at man kan støtte det her lovforslag. Så kan vi tage EU-slagsmålet på andre forslag, der er langt mere velegnede til det.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil gerne takke for en særdeles positiv modtagelse af dette lovforslag, og jeg kunne sådan set gøre hr. Kim Behnkes ord til mine. Jeg synes på sin vis, at det var meget klogt sagt, at man bør forholde sig til kendsgøringerne og virkeligheden, og at hvis man ikke har et sted, hvor man kan få truffet nogle afgørelser, som gør, at reglerne får en nogenlunde ensartet fortolkning ud over Europa, vil det være problematisk.

Så jeg takker for modtagelsen og håber, at det brede flertal vil hjælpe med til, at forslaget bliver vedtaget forholdsvis hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Investeringsforeninger, dobbelt bundgrænse til ægtefæller og arveafkald).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 16/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Dette lovforslag ændrer nogle regler om investeringsforeninger, om ægtefællers dobbelte bundfradrag ved afhændelse af børsnoterede aktier og om arveafkald i dødsboer.

For det første foreslår ministeren, at investeringsforeninger, der alene har en beholdning af

sædvanlige aktier, og som i god tro har købt aktier, som har vist sig at være fra et såkaldt lavskattelænd, skal kunne skaffe sig af med dem igen, uden at den særlig høje beskatning træder i kraft.

Indtil nu har det været sådan, at gevinst og tab på investeringsbeviser er blevet beskattet med samme sats som aktier, og at foreningen ikke har måttet eje så meget som én eneste finansiel aktie fra et såkaldt lavskattelænd. Denne bestemmelse lempes, fordi det kan være vanskeligt helt at sikre sig mod indkøb af netop disse – om man så må sige i relation til dette lovforslag – lidt slemme aktier.

Yderligere foreslås det, at udlodningen fra en investeringsforening kan udskydes til året efter, hvis udlodningen er mindre end 1 pct. af investeringsbevisets pålydende værdi, og forslaget rummer samtidig også regler om afrunding. Udlodning af den lille, nedrundede del kan udskydes til det følgende år.

For afhændelse af aktier indføres en dobbelt bundgrænse, hvad angår beskatning af samlede ægtefællers beholdning af børsnoterede aktier. Hvis disse aktier sælges efter 3 år, er avancen heraf skattefri, hvis kursværdien af den samlede beholdning af aktier ikke har været højere end 113.300 kr. i 1999-penge. Nu får begge ægtefæller hver deres bundgrænse.

Forslaget kommer nu, fordi et udredningsarbejde om aktieavancebeskatningsloven ser ud til at trække i langdrag, og fordi den foregående skatteminister har lovet det.

Til slut lempes reglerne om arveafkald. Der kan i øjeblikket ikke gives arveafkald med afgiftsmæssig virkning, efter at der sket en udlodning i boet. For fremtiden skal det gælde, at der f.eks. kan ske en acontoudlodning til den tilbageblevne ægtefælle, uden at man mister retten til at give arveafkald med afgiftsmæssig virkning.

I Socialdemokratiet kan vi anbefale forslaget, og vi ser frem til et hurtigt udvalgsarbejde.

Mariann Fischer Boel (V):

Bedre sent end aldrig! Det kunne godt være det slogan, man kunne hæfte på det her lovforslag, i hvert fald dele af lovforslaget. Eller også kunne det være, at hvad man lover, skal man også holde.

Historien går jo helt tilbage til skattereformen fra 1993, altså hvad angår spørgsmålet om den dobbelte bundgrænse for aktier, for så igen at dukke op i foråret 1997 i forbindelse med en re-

vision af kursgevinstloven. Og ved den lejlighed gav den daværende skatteminister et tilsagn om at fremsætte et lovforslag, der skulle sikre, at den skattepligtige ikke skulle medregne ægtefællens aktiebeholdning, altså en dobbelt bundgrænse.

Der er jo igennem de senere år sket en markant ændring i ganske almindelige menneskers forhold til at eje aktier. Det er ikke mere forbeholdt spekulanter eller særlige grupper i befolkningen. Og der har også udviklet sig en positiv tendens i virksomhederne til at udbetale en mindre del af medarbejdernes løn i optioner, der så siden hen kan ombyttes til aktier. Eller også har man den model, hvor man giver mulighed for, at medarbejderne kan købe aktier i den virksomhed, de er beskæftiget i.

For mig at se er der ikke nogen tvivl om, at man med den gældende lovgivning straffer unge mennesker, måske også dem, der er en lille smule ældre, økonomisk, hvis de beslutter at gifte sig.

Nu ved jeg ikke rigtig, med hvor stor entusiasme skatteministeren fremsætter det her lovforslag, men hovedsagen for Venstre er i hvert fald, at det nu omsider kommer på bordet.

Forslaget – der stammer fra 1997, tror jeg – om at lempe på de utilsigtede stramninger, for så vidt angår dødsboskiftereglerne, støtter vi fuldstændig. Det kan formodentlig aldrig have været meningen, at en efterlevende ægtefælle, der bliver nødt til at trække penge ud af boet for at klare de almindelige leveomkostninger, skal blive straffet afgiftsmæssigt.

Den sidste del af forslaget drejer sig om beskatning af investeringsforeninger i tilfælde, hvor investeringsforeningerne af vanvare er kommet til at købe en finansiel aktie fra et af de her lavskattelande. Med de gældende regler har det for både selve selskabet og dem, der har investeret, nogle helt uoverskuelige konsekvenser. Og vi støtter, at det bliver muligt at skille sig af med de aktier inden for en frist, som er fastsat af Told- og Skattestyrelsen.

Også med hensyn til reglerne om udlodning i investeringsforeningerne finder vi, at det er en helt fin regel, at man fastsætter et minimum for at foretage udlodning. Det er klart, at det også vil løse nogle administrative problemer i investeringsforeningerne.

Men der er et lille men i den her sag. Det er jo sådan, at der indtil 1. januar i år eksisterede en dispensationsmulighed, og i de lovudkast, som

ministeriet har arbejdet med i forløbet, har vi da også set ikrafttrædelsestidspunkter, der både hed 1. januar og 1. marts, fordi nogle af de for- eninger, der udbyder beviser uden kupon i pe- rioden fra 1. januar og frem til deres generalfor- samling, så vidt jeg kan vurdere det, kan få et akut problem.

Derfor vil jeg henstille til skatteministeren om at komme med et ændringsforslag, der frem- rykker ikrafttrædelsestidspunktet for den her lov til 1. marts. Jeg er overbevist om, at det vil kunne vinde tilslutning i udvalget, og hvis ikke skatteministeren føler sig foranlediget, kunne det måske være, at der var andre, der fik den blændende idé.

Men Venstre kan støtte forslaget.

Pernille Sams (KF):

Ja, for en gangs skyld er det lykkedes skattemi- nisteren at fremsætte et rigtig positivt lovfors- lag. Det sker jo så sjældent, at man får helt lyst til at kippe med flaget her fra Folketingets talerstol, og det er jo en dejlig følelse.

Alle de tre hovedelementer, der er i forslaget, opfatter vi i Det Konservative Folkeparti som positive og et fremskridt i forhold til den nuvæ- rende retsstilling, og derfor vil vi stemme for det samlede forslag.

Jeg skal undlade at bruge tid på at gennemgå forslaget, for dels har andre ordførere gjort det, og dels er det jo at læse. Men jeg vil gerne sige til skatteministeren, at for så vidt angår den dobbelte bundgrænse til ægtefæller, var det på tide. Åbenbart og heldigvis, kan man sige, er skatteministeren nu løbet tør for dårlige und- skyldninger for ikke at få gennemført denne dobbelte bundgrænse til ægtefæller. Det har indtil videre så sandelig ikke skortet på gode undskyldninger – eller rettere sagt, jeg opfatter dem jo som dårlige undskyldninger – for hele tiden at holde befolkningen hen med kun ét bundfradrag i årevis.

Men nu kommer det så, og jeg vil sige, at både for så vidt angår det element, og for så vidt angår de øvrige elementer, lægger vi me- gen vægt på, at forslagene træder hurtigt i kraft, sådan at det dobbelte bundfradrag for ægtefæl- ler gælder allerede i år, og at forslagene, for så vidt angår investeringsforeningerne, også kan komme til at gælde i dette regnskabsår.

Derfor er jeg helt enig, for så vidt angår in- vesteringsforeningerne, id det, fru Mariann Fischer Boel sagde om en hurtigere ikrafttræ- den. Det vil vi i hvert fald også støtte, og vi vil

arbejde for det, for der er ingen grund til at trække tiden længere.

Nu er forslaget heldigvis på bordet, så lad os få det til at træde i kraft så hurtigt som overhovedet muligt, og det gælder alle elementerne.

Aage Frandsen (SF):

Af de tre dele, som lovforslaget indeholder, har vi ikke problemer med det, der vedrører investeringsforeninger, og heller ikke med det, der vedrører arveafkald.

Når det derimod drejer sig om dobbelt bundfradrag, kan vi selvfølgelig godt se det logiske i, at man indfører det, for sådan er kutymen i skattelovgivning. Spørgsmålet er efter vores opfattelse bare, om ikke tiden er løbet fra det bundfradrag.

Skatteministeren anfører både i bemærkningerne og i fremsættelsen, at det er et tilsagn, som den tidligere skatteminister har givet, og at grunden til, at det lovforslag nu kommer her og ikke kommer sammen med andre i en større sammenhæng, er, at det forestående udvalgsarbejde om en systematisk gennemgang af aktieavancebeskatningens regler lader vente på sig.

Nu er det sådan, at det løfte, som er givet for nogle år siden, er givet til nogle andre end os, så derfor kan vi selvfølgelig ikke have den utrolige begejstring for den del af det, som andre ordførere har.

Man må også sige, at deres taknemlighed var noget begrænset. Det minder mig i hvert fald slet ikke om det, som står i et gammelt skrift om, at man specielt glæder sig, når den sidste synder vender hjem. Tværtimod hånedes man den pågældende person flere gange, så det gør den pågældende person måske heller ikke igen lige med det samme, når det er den slags tak, man får i en sådan situation.

Når jeg anfører det med, om ikke tiden er løbet fra det, så hænger det sammen med, at det, der er brug for på det område her, jo nok er forenklinger, og at der er brug for, at man også får indberetninger om de her ting. Man anfører tit, når det drejer sig om det her, at det er meget besværligt, det er meget kompliceret, og derfor skal der være en forenkling. Og der er nogle, der glemmer at indberette og sådan nogle ting, og derfor er det selvfølgelig også godt, at de har bundfradraget, siger man så, for så er der så jo nogle, der ikke kommer i klemme af den grund.

Men i virkeligheden burde man jo altså have et forenklet system, og man burde vel ikke have et bundfradrag i det her tilfælde.

Det er derfor, jeg til trods for, at løftet er givet om at få lovforslaget fremsat, godt vil spørge, om ikke det alligevel kan være værd at overveje at vente, til det hele er blevet lavet, og om det nu også er så langt ude i fremtiden, man kommer med det, som er bebudet om aktieavancebeskatning.

Er det så langt ude i fremtiden? Var det nødvendigt at tage det her forslag på det her tidspunkt?

Derfor er vores stilling til det – ud fra at vi godt nok kan se fornuften i, at man har dobbelt bundfradrag, når man nu har det – at vi er meget forbeholdne over for det, fordi vi i virkeligheden mener, at man burde have set på, om der overhovedet skulle have været et sådant bundfradrag, og at man skulle have set det i en større sammenhæng.

Så derfor vil vores stilling til dette lovforslag afvente, hvad der vil fremgå af udvalgsbehandlingen, og jeg skal meddele på Enhedslistens vegne, at den stemmer imod forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget indeholder tre elementer:

For det første foreslås der forskellige ændringer vedrørende investeringsforeninger, som lemper de gældende regler, bl.a. en lempelse vedrørende fejlagtige indkøb af værdipapirer fra lavskattelande. De får nu en fortrydelsesfrist, kan man sige.

Endvidere drejer det sig om, at hvis en udlodning er mindre end 1 pct. af investeringsbevisets pålydende, kan den udskydes til det efterfølgende år. Samtidig foreslås, at større udlodninger, som en investeringsforening skal foretage, kan nedrundes til nærmeste beløb, der kan deles med 0,25 pct. af investeringsbevisets pålydende. Det overskydende beløb udloddes i det efterfølgende år.

For det andet indføres der ved lovforslaget en dobbelt bundgrænse til ægtefæller, for så vidt angår skattefri avance ved salg af aktier efter 3 års ejertid. Som reglen er i dag, er der for ægtefæller en fælles bundgrænse på 113.300 kr., før der sker beskatning. Dette foreslås nu fordoblet, således at hver ægtefælle for sig får en skattefri bundgrænse på 113.300 kr. i 1999-priser.

Endelig indeholder lovforslaget en ophævelse af en regel, der fjerner en utilsigtet stram virkning af de eksisterende regler om arveafkald i dødsboer, således at det med forslaget gøres muligt at udlodde til en efterlevende

ægtefælles forbrug under bobehandlingen, uden at adgangen til at give arveafkald med afgiftsmæssig virkning fortabes.

Dansk Folkeparti kan støtte samtlige tre elementer i lovforslaget og således også det samlede lovforslag.

Sonja Albrink (CD):

Det er et positivt forslag, vi behandler her. De tre hovedelementer kan CD støtte. Det er et forslag, som går i den rigtige retning.

Og som tidligere ordførere har tilkendegivet, vil vi også gerne i CD være med til at se på, om der er mulighed for en hurtigere ikrafttrædelse for det dobbelte bundfradrag, end der står i lovforslaget.

Så alt i alt en positiv tilkendegivelse fra CD.

Morten Helveg Petersen (RV):

Konsekvensen af at indføre dobbelt bundgrænse er, at det er uden betydning, hvilken af ægtefællerne der står som ejer af aktierne.

Jeg skal ikke forholde mig til forhistorien i det her forslag, men kan forstå, at der er afgivet et løfte, der gør, at vi skal behandle det lovforslag, vi her har med at gøre, i dag, og for det andet, at der er et udvalgsarbejde, der har trukket ud, og det synes jeg altså ikke er en dårlig undskyldning, som det blev anført tidligere.

Det synes jeg er en kende for frækt, hvis der i øvrigt er arbejdet seriøst med problemstillingen, og det går jeg da ud fra at der er.

Og lad mig så i øvrigt sige til den strøm af ordførere, der står og siger, hvor positivt det er med det her forslag: Man kunne nærmest få den mistanke, at så længe det er noget, der koster staten penge, så er det positivt. Jeg synes i hvert fald, det har været et gennemgående træk i nogle af ordførertalerne.

Men lad mig sige: Forslaget gør det også mindre risikofyldt for en investeringsforening, der utilsigtet investerer i aktiebeviser fra et lavskattelands. Det sker ved at give foreningen mulighed for at afhænde aktierne inden for en fastsat tidsfrist, og vi er helt enige også i den intention.

Så vi støtter forslaget alt i alt.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget glad for dette forslag, som vi helhjertet kan støtte, og vi vil meget gerne medvirke til, at indførelsen af den dobbelte bundgrænse til ægtefæller får virkning

så hurtigt som overhovedet teknisk-praktisk muligt.

Kim Behnke (FRI):

I Frihed 2000 ser vi på forslaget med meget positive øjne. De ændrede regler for investeringsforeninger synes vi er fornuftige. Vi deler de tanker, der er blevet givet udtryk for i Investeringsforeningernes Råd, som har henvendt sig til udvalget. De har bl.a. også bedt om, at loven kan træde i kraft noget hurtigere, ud fra nogle praktiske hensyn, sådan at man ikke skal vente et helt år, inden man kan have glæde af loven. Vi skal også gerne medvirke til, at loven kommer til hurtig ikrafttræden.

Med hensyn til den dobbelte bundgrænse til ægtefæller er det også vores opfattelse, at sådan skal det selvfølgelig være. Når hr. Aage Frandsen mener, at det var meget bedre helt at fjerne bundfradraget, så er hertil at sige følgende:

Hvis SF ville leve op til de politiske intentioner, de normalt giver udtryk for, nemlig at man skal have spredt ejendomsretten, så er den mest effektive måde at få spredt ejendomsretten på, at flest mulige borgere investerer i aktier.

Hvis de investeringer skal kunne give bare et nogenlunde afkast, kan det jo ikke nytte noget, at den første, der står ved havelågen, er skattevæsenet.

Sammenligner vi med andre relevante lande, England, Tyskland, Sverige, vores nærmeste naboer, så er antallet af borgere, der har selvstændige aktieinvesteringer, markant lavere i Danmark end i de lande. De fleste danskere foretrækker enten at investere igennem investeringsforeninger eller f.eks. med deres pensionsopsparinger, som via ratepension eller kapitalpension så går i nogle investeringspuljer.

Selve det at gå ud og investere i enkeltaktier, støtte enkeltfirmaer, blive medejere, få delt ejendomsretten i disse virksomheder er danskerne alt for tilbageholdende med, og der er flere grunde til det. En af de væsentligste er, at pengeinstitutterne i Danmark tager så urimeligt høje transaktionsgebyrer. Men en anden begrundelse er jo altså også, at det har nogle skattemæssige konsekvenser.

Så hvis man helt fjernede dette bundfradrag, er det vores opfattelse, at så ville man begrænse det til kun at være dem med de allerstørste porteføljer, der overhovedet interesserede sig for aktiemarkedet. Og det ville være til stor ugunst for aktiemarkedet, men så sandelig også for de private opsparende.

Med hensyn til arveafkaldet støtter vi naturligvis, at der bliver rettet op på det, men finder da anledning til at sige, at vi synes, det er lidt flovt, at man fra regeringens side med det embedsapparat, man har til rådighed, ikke var i stand til at få det problem løst, allerede dengang Folketinget lavede den store revision af loven, men at vi skal lappe på det på nuværende tidspunkt.

Hvis det var sådan, at det ligesom var en ideologisk ting, man havde haft et ønske om at gennemføre, var det jo fair nok, men når det blot er et spørgsmål om, at man først nu har opdaget, at der er nogle tekniske problemer, synes vi godt, man kunne have fået øje på dem noget tidligere, sådan at man kunne have løst problemet i forbindelse med den store lovrevision og ikke skal gøre det på nuværende tidspunkt.

Men selvfølgelig: Ud fra filosofien »bedre sent end aldrig« tager vi også det med og støtter naturligvis alle lovforslagets tre elementer.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Fru Mariann Fischer Boel sagde, at det, man lover, skal man holde. Det er jeg helt enig i og helst til den gode side. Og det er sådan set det, jeg på regeringens vegne gør her.

Som det har været nævnt, var det min forgænger, der gav tilsagnet. Tilsagnet var ganske præcist, ikke bare i forhold til indholdet, men også rent tidsmæssigt, fordi det fremgår – at ligger på tryk fra udvalget på det tidspunkt – at regeringen i forbindelse med afslutningen af arbejdet omkring hele aktieavancebeskatningen og det udvalgsarbejde, der var igangsat i den forbindelse, ville medtage et forslag af den her karakter.

Når jeg derfor kommer med forslaget nu og ikke sammen med den lovgivning, som ville være en afledt virkning af det udvalgsarbejde, ja, så hænger det sammen med, at det udvalgsarbejde er trukket noget længere ud, end det var forudsat på det tidspunkt. Så derfor har jeg anset det for at være rigtigst i forhold til ikke kun bogstaven, men også ånden i den aftale, som min forgænger indgik.

Fru Mariann Fischer Boel stillede spørgsmål om ikrafttræden. Og lad mig sige, at når loven har den ikrafttræden, den har, så er det sådan set i respekt for Folketinget og Folketingets behov for at kunne gennemføre udvalgsarbejdet og gennearbejde lovforslaget inden for den tidsmæssige ramme, som Folketinget anser for

at være den hensigtsmæssige. Og derfor også et tilsagn om, at hvis udvalget henvender sig til mig og siger, at nu er man parat til at gøre lovforslaget færdigt, og at man derfor ønsker ikrafttræden fremrykket til eksempelvis 1. marts, så vil det ikke være noget problem for mig at stille et sådant ændringsforslag.

Det er den dato, der var på det forslag, vi havde ude til høring, og den eneste grund til, at den dato blev ændret, var, at når vi så på tidspunktet for fremsættelsen og førstebehandlingen i forhold til ikrafttrædelsen, så ville jeg med rette kunne beskyldes for at forudsætte, at Folketinget gennemførte lovbehandlingen inden for en meget kort tidsramme.

Men hvis det er sådan, at Folketinget og Folketingets Skatteudvalg ønsker at gøre lovforslaget færdigt og mener, at det er forsvarligt, så vil vi i sagens natur svare lige så hurtigt, som vi overhovedet er i stand til, på spørgsmål, der kommer. Så vil jeg også, hvis jeg får en sådan henvendelse fra udvalget med et sådant ønske, være parat til at komme med et ændringsforslag af den karakter, som fru Mariann Fischer Boel efterlyste.

Fru Pernille Sams sagde, at her havde vi sådan helt undtagelsesvis et forslag fra skatteministeren med et positivt indhold. Jeg synes sådan set, vi skal undskylde fru Pernille Sams, fordi hun jo normalt ikke beskæftiger sig så meget med skatteområdet. Hvis fru Pernille Sams eksempelvis havde været i salen her hele dagen, ville hun vide, at det her er det tredje lovforslag, som har fået en sådan uforbeholden venlig modtagelse fra bl.a. den konservative ordfører.

Hvis man sådan gør det op hen over en sæson på skatteområdet, tror jeg, at fru Pernille Sams vil se, at det faktisk også er situationen ved hovedparten af de lovforslag, jeg som skatteminister stiller. Så hvis det er sådan, at hun har den opfattelse, må den være hentet fra dagspressen.

Så var der spørgsmålet om, hvorfor vi nu har det dobbelte bundfradrag, hvor fru Pernille Sams var inde og sige, at det vel ikke var for tidligt, at der skete noget på området. Også hr. Aage Frandsen havde bemærkninger.

Hvis jeg bare kort skal nævne forhistorien, så var det forslag, der lå, faktisk oprindeligt et forslag, der også havde overførsel mellem ægtefæller, men med en bundgrænse, der hed 50.000 kr. Undervejs i arbejdet i 1993, da loven kom igennem, skete der så det, at der mellem de

partier, der bakkede forslaget op, blev lavet en fordobling fra de 50.000 kr. til 100.000 kr., men så uden overførselsret.

Så der har faktisk i det helt oprindelige arbejde i Skatteministeriet været en overførselsret, men der blev indgået et politisk kompromis, og derfor var det ikke et uheld, at forslaget fik det indhold ved tredjebehandlingen tilbage i 1993, men efter en helt konkret politisk handling, hvor udgangspunktet var en overførselsmulighed.

Lad mig også – og ikke mindst til hr. Aage Frandsen, der spørger, om det er nødvendigt at have den her bundgrænse – sige, at jeg stadig væk mener, det er klogt. Ikke ud fra en række af de begrundelser, vi har hørt her i dag, men det er vigtigt for at forstå dette her – også for at vi ikke hele tiden får den skæve diskussion om den her lovgivning – at vide, hvad der egentlig er baggrunden for, at loven ser ud, som den gør.

Det er af rent administrative grunde, vi har den bundgrænse, vi har. Vi har ikke helt nye undersøgelser, så der kan være sket en del siden 1993, hvor vi lavede lovforslaget, men jeg vil skyde på, at mellem 500.000 og 700.000 småaktionærer holdes ude af den her i øvrigt lidt komplicerede lovgivning.

Det er ikke engang det væsentligste argument. Det væsentligste argument er, at hvis det var sådan, at vi ikke havde den bundgrænse, så skulle alle disse småaktionærer gemme kvitteringer i årtier. Og vi ville få problemer også i forhold til småaktieposter i arvesager osv.

Derfor mener jeg faktisk, at det er en ganske fornuftig indretning, også selv om jeg erkender, at det for dem, der ligger lige omkring den bundgrænse, måske er det mest komplicerede element i denne her lovgivning. Men husk derfor på, når vi får diskussionen om, at det nok er en lille smule kompliceret, at formålet faktisk er at holde flere hundrede tusinde småaktionærer helt ude af lovgivningen og dermed fra at gemme kvitteringer og alt det, der følger med.

Derfor skal jeg i hvert fald se ganske gode argumenter, inden jeg vil føle mig overbevist om, at det vil være klogt at lave det her grundlæggende om. For man kan altid diskutere, hvor grænsen skal ligge – det er en anden diskussion – men med hensyn til at have en bundgrænse mener jeg, at det er helt rigtigt, ud fra en række administrative overvejelser. Og når vi ser på, hvad en bundgrænse af den karakter så koster, ja, så er det helt klart nede i småtingsafdelingen

i forhold til de mange, mange familier, som undgår at blive omfattet af en række administrative problemer.

Jeg håber, at det gør en lille smule indtryk på hr. Aage Frandsen, der jo stadig væk har overvejelser om, hvordan SF endelig skal forholde sig til forslaget. Vi har en forhåbning om, at vi inden for et års tid kan få det udvalgsarbejde, der er i gang, gjort færdigt, og så må vi jo se på det samlede resultat, der kommer ud af det.

Jeg tør ikke melde noget nu, men vi vil da selvfølgelig se på alle elementer, og vi vil på det tidspunkt så have et grundlag for at se, hvor der er mulighed for at lave nogle justeringer. Ikke mindst med forenklingsbrillerne på vil det selvfølgelig være en god ting, men vi skal bare passe på, at vi ikke forenkler for en lille gruppe med den konsekvens, at vi kaster en hel masse administrative byrder over på en meget bred gruppe, for at få den dér konsistente lovgivning, som betyder, at der bliver en frygtelig masse mennesker, der kommer ind under administrativt besværlige regler.

Så jeg skal takke for tilslutningen til lovforslaget, også til de øvrige 2 punkter, og jeg vil i sagens natur kun se med velvilje på det, hvis Folketinget mener, at lovforslaget kan vedtages forholdsvis hurtigt. Og som sagt: er det tilfældet, vil jeg også være parat til at komme med et ændringsforslag til udvalget, når udvalget måtte ønske det.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg takker skatteministeren for de meget positive udmeldinger omkring sikring af lovqualität, og jeg kan i hvert fald som udvalgsformand give tilsagn om, at ministerens udtalelser er skrevet bag øret.

Det ligger selvfølgelig altid udvalget på sinde seriøst at vurdere, om der er mulighed for at være fleksibel over for ikrafttrædelsestidspunkter. Og hvis der er mulighed for, at man på trods af hastigheden kan foretage både en grundig og en seriøs udvalgsbehandling, så ser jeg bestemt ikke noget problem i det, heller ikke, når forslaget, som vi må konstatere her, ikke ser ud til at give nogen politiske problemer.

Men jeg takker for skatteministerens positive udmelding.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Elselskabers overgang til almindelig skattepligt m.v. – elreformen).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 16/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Med L 155 sætter vi en slags naturligt punktum for den store øvelse, der har heddet elliberalisering, og som allerede har udmøntet sig i en række lovvedtagelser.

Det er jo dejligt at se, at vi med et bredt og solidt flertal i Folketinget har ændret det gamle hævdundne hvile i sig selv-princip til et klart defineret og gennemskueligt system – omfattende alle dele i processen, lige fra produktion til slutbruger – med selvstændige enheder med klare retningslinjer for, hvilke spilleregler der gælder i de enkelte led, hvad enten det er monopolopgaver, man har, eller det er en ren markedsopgave. Og selskabsdannelse har jo været udgangspunktet for hele øvelsen, sådan at man nu er i juridiske enheder, og dermed følger selvfølgelig også en skattemæssig sammenhæng.

Indtjening er jo én side af sagen, men kapitalforhold – det, vi her også betegner som engangsværdier i de nye selskaber – er en helt anden.

Vi finder i Socialdemokratiet, at det er en ganske fornuftig indgang til hele øvelsen her med L 155, sådan at de afskrivningsberettigede værdier opgøres ganske enkelt her pr. 1. januar, og at man så slår stregen her: enten som anskaffelsessum nedskrevet med den tekniske værdiforringelse eller, som det også har været

et ønske fra elsektoren, som genanskaffelsesværdi korrigeret for en restlevetid og igen korrigeret for inflation og prisstigninger.

Det vil nok også være rimeligt her at nævne, at de mange mindre, decentrale kraftvarmeværker og ikke mindst de såkaldte barmarksværker, hvoraf mange jo har en utrolig dårlig økonomi, her har mulighed for at afskrive på den samlede gæld frem for på anlægsaktiverne.

Jeg tror også nok, det stadig vil være en fordel for disse mindre værker, at de kan køre videre med det gamle system med hvile i sig selv-princippet. Og det siger så sig selv, at netop for den type virksomheder og også for de tidligere nævnte monopolvirksomheder vil skatteevnen nok være temmelig begrænset, for det eventuelle overskud vil jo uden tvivl blive kanaliseret tilbage til ejerne og dermed forbrugerne i form af lavere priser.

Og heller ikke på det resterende område inden for hele elsektoren og produktionssektoren skal man nok forvente det store skatteprovnu, idet afskrivningsmulighederne i en lang årrække formentlig vil overstige indtægtsmulighederne. Og her spiller jo i høj grad også markedets elpriser ind, og de er jo bestemt ikke høje på produktionssiden i øjeblikket, det må man sige.

Samlet set kan vi i Socialdemokratiet tilslutte os dette her juridiske punktum for denne øvelse, og vi har også med tilfredshed konstateret, at der fra branchen stort set er tilfredshed med den udformning.

Som det allersidste punkt kunne vi godt tænke os, at man også inden for de decentrale kraftvarmeværkers regi fik en præcisering af afgiftsbelastningen, sådan at den harmoniserede med de store centrale værkers. Det er jo altså et hængeparti, som vi ikke fik med i første omgang.

Det er vores ønske, at det må ske snart. Vi ved godt, at der verserer en sag ved Landsskatretten, som det vil være ønskeligt at få et fingerpeg om, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at det er et stort ønske ude i landet, og det er et ønske, som vi gerne vil fremme mest muligt.

Pernille Sams (KF):

Da den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg, ikke har mulighed for at være til stede under denne førstebehandling, skal jeg på hendes vegne redegøre for Det Konservative Folkepartis standpunkter.